

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.098 van 10 april 2014
in de zaak A. 212.133/IX-8350**

In zake: 1. de VZW FREINETSCHOOLBRUSSEL
2. Christine DEWITTE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Thomas Eyskens en Arne Vandaele
kantoor houdend te 1000 Brussel
Bischoffsheimlaan 36
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stijn Butenaerts
kantoor houdend te 1080 Brussel
Leopold II-laan 180
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 7 april 2014, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “het besluit dd. 28 maart 2014 van de Vlaamse Regering waarbij de erkenning van de vrije basisschool ‘Radar’ te Laken met instellingsnummer 129585 omwille van tekorten met betrekking tot de erkenningsvoorwaarde bewoonbaarheid, veiligheid en hygiëne definitief ingetrokken wordt met ingang van 18 april 2014”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 april 2014, om 10.30 uur.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thomas Eyskens, die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Stijn Butenaerts, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Vanaf 1 september 2012 richt de eerste verzoekende partij de vrije basisschool ‘Radar’ op te Laken. Deze basisschool, die zowel kleuter- als lager onderwijs aanbiedt, wordt erkend en gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap. Tweede verzoekster, die de school mede heeft opgericht, is er directeur, voorzitter van de raad van bestuur en ouder van een leerling.

3.2. Aanvankelijk is de school gevestigd aan de Tivolistraat 25 te Laken. Vanaf 1 september 2013 wordt dat de Prudent Bolsaan 139 te Laken.

Naar aanleiding van de verhuis van de school gaat de onderwijsinspectie na of de nieuwe vestigingsplaats voldoet aan de erkenningsvoorwaarden inzake bewoonbaarheid, veiligheid en hygiëne.

Met een brief van 30 augustus 2013 deelt het agentschap voor Onderwijsdiensten aan de eerste verzoekende partij mee dat de onderwijsinspectie “heeft vastgesteld dat deze school op het moment van haar bezoek (29 augustus 2013) niet voldeed aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 62, 2° van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997” en dat “[r]ekening houdend met een aantal [...] vaststellingen en tekorten [...] er dan ook een ongunstig advies [werd] uitgebracht voor verdere erkenning en subsidiëring”. Er wordt “met aandrang” gevraagd om ervoor te zorgen dat de tekorten zo vlug mogelijk weggewerkt worden en dat de aanbevelingen van de inspectie opgevolgd worden. Indien dit niet mogelijk is, moet het schoolbestuur dringend een nieuwe, veilige en geschikte locatie vinden om de leerlingen onder te brengen. Het schoolbestuur wordt erop gewezen dat het ondertussen verantwoordelijk blijft voor de veiligheid van de kinderen en de personeelsleden en dat aan de inspectie wordt gevraagd om in de loop van 2013 nog een opvolgingsonderzoek te doen.

Op 4, 5, 6 en 8 november 2013 vindt een doorlichting van de school door de onderwijsinspectie plaats. Deze leidt tot een ongunstig advies voor de hele instelling, zowel wat betreft de erkenningsvoorwaarde ‘voldoen aan de onderwijsdoelstellingen’ (voor het kleuteronderwijs omwille van het niet voldoen aan de onderwijsdoelstellingen voor lichamelijke opvoeding, Nederlands en wiskundige initiatie; voor het lager onderwijs omwille van het niet voldoen aan de onderwijsdoelstellingen voor Nederlands, wereldoriëntatie en wiskunde) als voor de erkenningsvoorwaarde ‘bewoonbaarheid, veiligheid en hygiëne’.

In de brief van 19 december 2013 waarmee het doorlichtingsverslag aan de eerste verzoekende partij ter kennis wordt gebracht, wordt nog het volgende meegedeeld:

“Na een ongunstig advies van de inspectie treedt artikel 41 van het decreet betreffende de kwaliteit van onderwijs betreffende de procedure tot intrekking van de erkenning van de instelling of van een structuuronderdeel in werking. In toepassing van artikel 41§2 kan de instelling evenwel de opschorting van deze procedure vragen op basis van een uitgewerkt verbeteringsplan.

Indien uw instelling van deze mogelijkheid gebruik wil maken, moet u binnen 60 kalenderdagen na ontvangst van deze brief (datum poststempel) uw verbeteringsplan verzenden naar de onderwijsinspectie.

Op onze website www.onderwijsinspectie.be (onze organisatie – doorlichten – doorlichten van instellingen) vindt u een aantal criteria en praktische richtlijnen voor het opstellen van een verbeteringsplan. De onderwijsinspectie gebruikt diezelfde criteria om een advies bij dit verbeteringsplan te formuleren aan de minister. Overeenkomstig artikel 41§2 ligt de uiteindelijke beslissing bij de Vlaamse Regering.”

3.3. Met een brief van 10 januari 2014 deelt de Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel aan de eerste verzoekende partij het volgende mee:

“De doorlichting van uw instelling, die plaats had op 4, 5, 6 en 8 november 2013, bracht een aantal ernstige tekorten aan het licht. Dit leidde tot een ongunstig advies voor de hele instelling.

Na een ongunstig advies van de inspectie treedt artikel 41 van het decreet betreffende de kwaliteit van onderwijs betreffende de procedure tot intrekking van de erkenning van de instelling of van een structuuronderdeel in werking.

[...]

Het verslag van de doorlichting van uw instelling werd gelijktijdig aan de directie, aan het schoolbestuur en aan de Minister van Onderwijs bezorgd. Vanuit een grote bezorgdheid in verband met de veiligheid van de leerlingen besliste de Vlaamse Regering op 10 januari 2014 om van art 41 §2 2de lid gebruik te maken en de termijn voor het indienen van een verbeteringsplan voor de tekorten bewoonbaarheid veiligheid en hygiëne in te korten.

Concreet betekent dit dat u voor deze tekorten 10 kalenderdagen tijd krijgt om een verbeteringsplan in te dienen.

Indien uw instelling van deze mogelijkheid gebruik wil maken, moet u dus binnen 10 kalenderdagen na ontvangst van deze brief (datum poststempel deze brief) uw verbeteringsplan verzenden naar de onderwijsinspectie.

[...]

Voor de tekorten in verband met de erkenningsvoorwaarde ‘voldoen aan de onderwijsdoelstellingen’ behoudt u de mogelijkheid om binnen de 60 kalenderdagen na het ontvangen van het definitieve advies (i.c. 19-12-2013) de opschorting van de procedure tot intrekking van de erkenning aan te vragen op basis van een door het bestuur van de instelling uitgewerkt verbeteringsplan.”

3.4. Op 23 januari 2014 dient de eerste verzoekende partij een verbeteringsplan voor de erkenningsvoorwaarde ‘bewoonbaarheid, veiligheid en hygiëne’ in bij de onderwijsinspectie.

Deze laatste brengt nog dezelfde dag ongunstig advies uit over dit plan. De bevoegde Vlaamse minister ondertekent die mededeling voor “akkoord”. Ingevolge die beslissing wordt de procedure tot intrekking van de erkenning niet opgeschort en wordt een paritair college van inspecteurs aangesteld dat een nieuwe doorlichting uitvoert.

Op 27 januari 2014 adviseert het paritair college van inspecteurs, na een plaatsbezoek diezelfde dag, de “definitieve intrekking van de erkenning voor de hele instelling”. Volgens het paritair college “blijkt dat de onderwijsinstelling faalt in het systematisch en deskundig detecteren, beheersen en wegwerken van risico’s en problemen aangaande bewoonbaarheid, veiligheid en hygiëne”:

“Zowel de organisatie als de uitvoering van het welzijnsbeleid ligt in handen van de directeur die tevens voorzitter is van het schoolbestuur en ook de functie van preventieadviseur opneemt. Voor zover deskundige ondersteuning beschikbaar is onder de vorm van een samenwerking met de externe dienst, heeft deze samenwerking nog niet geleid tot een voldoende verbetering van de tekorten. De school mist de waakzaamheid die nodig is om ongunstige veranderingen in haar omgeving op te merken en ze beschikt niet over de vereiste informatie om planmatig en doelgericht tekorten weg te werken.

Het globaal preventieplan en het jaaractieplan zijn niet gebaseerd op risicoanalyses of spelen onvoldoende in op de concrete behoeften. De school heeft een te optimistisch beeld van de reële toestand van haar infrastructuur inzake bewoonbaarheid, veiligheid en hygiëne. De plannen volgen ook niet de preventiehiërarchie (risico’s vermijden, risico’s verminderen, collectieve bescherming, individuele bescherming ...). Aan de opmerkingen uit het keuringsverslag van de elektrische laagspanningsinstallaties werd gedeeltelijk gevolg gegeven; het grootste gedeelte van de werken wacht nog op uitvoering. Tevens blijkt dat de opmerkingen of inbreuken uit het brandpreventieverslag niet volledig terug te vinden zijn in het globaal preventieplan of het jaaractieplan.

De school kan bovendien onvoldoende aantonen dat ze over het nodige budget beschikt om haar actieplannen uit te voeren. De budgettering die ze vooropstelt, is niet realistisch. De financiële middelen waarvan sprake in het globaal preventieplan of het jaaractieplan betreffen gelden die de school in de toekomst hoopt te verwerven. De directeur kan echter op geen enkele wijze garanderen dat de school daadwerkelijk over deze middelen zal kunnen beschikken. Onafgezien van de financiële middelen heeft de school geen realistisch tijdspad voor het uitvoeren van de noodzakelijke verbeteringen.

Uit gesprekken blijkt dat de personeelsleden van de school niet volledig op de hoogte zijn van het welzijnsbeleid. Een systematische aanpak om per-

soneelsleden te informeren, alert te maken en te sensibiliseren voor mogelijke risico's op vlak van bewoonbaarheid, veiligheid en hygiëne staat nog in de kinderschoenen. Mede hierdoor weten de meeste recent in dienst getreden personeelsleden onvoldoende wat hun opdracht ter zake inhoudt. Dat laat zich in belangrijke mate voelen in de feitelijke situatie op het vlak van bewoonbaarheid, veiligheid en hygiëne en hypothekeert de veiligheid van de leerlingen en het personeel.

Het preventief onderhoudsprogramma wordt verengd tot afspraken over schoonmaken. Een realistische planning voor bijvoorbeeld de opsporing van defecten, de uitvoering van kleine herstellingen of het onderhoud van de tuin is er niet. De school doet voor het dagelijkse onderhoud van haar gebouwen en uitrusting grotendeels een beroep op vrijwillige ouders en leerkrachten. Een duidelijke functiebeschrijving die onder andere de taakafbakening, het uurrooster en de verantwoordelijkheden van de betrokken personen omschrijft, ontbreekt. Bovendien is de samenwerking met deze vrijwilligers niet opgenomen in een overeenkomst waardoor de afspraken die de school met deze mensen maakt niet bindend zijn. Mede hierdoor is de effectieve uitvoering van de onderhoudswerkzaamheden niet gewaarborgd. Sinds kort maakt de school gebruik van een externe poetsbushulp. Over de opdracht, de concrete taakinvulling en tijdsbesteding van deze medewerker geven de verschillende teamleden tegenstrijdige verklaringen.

In het schoolteam is er niemand die de basisopleiding 'welzijn op het werk' heeft gevolgd. Hierdoor ontbreekt de nodige deskundigheid om bijvoorbeeld het aankoop- en indienststellingsbeleid en het beleid voor werken met derden kwaliteitsvol uit te tekenen en te realiseren. Tot op heden vond er nog geen jaarlijkse rondgang plaats met de arbeidsgeneesheer-preventieadviseur en worden de ongevallen en incidenten niet zorgvuldig bijgehouden en geanalyseerd. Het verslag van de rondgang en de analyse van de ongevallen zijn nochtans belangrijke elementen om het globaal preventieplan vorm te geven.

Uit controles en adviezen van deskundigen blijkt dat de school op vlak van bewoonbaarheid en veiligheid veel tekorten moet wegwerken en deze situatie niet beheerst. Tijdens de doorlichting merkte het paritair college zeer risicovolle situaties op. Zo bijvoorbeeld is veilig evacueren onmogelijk omdat de buitendeur vergrendeld is en de evacuatiewegen niet steeds vrij van obstakels zijn. Gevaarlijke zones, trappen en hoger gelegen vlakken zijn onvoldoende beveiligd. Verschillende risico's, zoals onder andere de niet-beveiligde verhoogde gedeelten op de speelplaats worden door de school niet als gevaarlijk ingeschat. Op verschillende plaatsen is er valgevaar. Het paritair college kan geen uitspraak doen over de noodzakelijke oppervlakte van de leslokalen en de overdekte (binnen)speelruimte aangezien er een discrepantie bestaat tussen het aantal leerlingen, opgenomen in het stamboekregister en de aantallen in de aanwezigheidsregisters. De school beschikt niet over een buitenspeelplaats die bij alle weersomstandigheden als dusdanig gebruikt kan worden. De buitenspeelplaats was een grasveld dat momenteel, door een combinatie van regen en een te intensief gebruik, modderig is geworden. Het ontbreken van voldoende verharde ondergrond maakt deze buitenruimte ongeschikt als speelplaats. De op-

lossing van de school om tijdens de recreaties de beschikbare overdekte binnenruimte door de leerlingen beurtelings te gebruiken, volstaat niet om het plaatsgebrek te compenseren. Ook de oplossing om buiten het schoolgebouw een (openbare) speelruimte in de buurt van de school te gebruiken, houdt aanzienlijke veiligheidsrisico's in, onder meer bij de verplaatsing op de openbare weg.

Het schoolgebouw is niet toegankelijk voor personen met een beperkte mobiliteit. De geactualiseerde asbestinventaris die de school voorlegt, is opgesteld door de externe preventiedienst maar is nog niet ondertekend door de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer.

Op het vlak van gezondheid en hygiëne voldoen verschillende kwaliteitsaspecten evenmin aan de minimale verwachtingen. Ook op dit vlak moet de school nog verschillende tekorten wegwerken. De toiletten voor mannen en vrouwen zijn niet gescheiden. Voor de jongens zijn er geen urinoirs beschikbaar. De sanitaire installaties voor de kleuters voldoen niet in aantal en zijn voor de jongste kleuters niet aangepast aan hun leeftijd. Bij het plaatsbezoek stelde het paritair college vast dat deze toiletten niet proper waren.

De school heeft geen voorbehouden afzonderlijke verzorgingsruimte met een minimum aan noodzakelijke uitrusting.

Op basis van deze vaststellingen besluit het paritair college dat de onderwijsinstelling niet aan de erkenningsvoorwaarde woonbaarheid, veiligheid en hygiëne voldoet. De falende systematiek waarmee de school tekorten opspoorde, de gebrekkige beheersing van de risico's en de werkelijke actuele situatie op vlak van woonbaarheid, veiligheid en hygiëne vormen een reëel gevaar voor de leerlingen en het personeel."

Op 27 februari 2014 dient de eerste verzoekende partij een verweerschrift in bij de Vlaamse Regering tegen het voorstel tot intrekking van de erkenning.

3.5. Op 28 maart 2014 beslist de Vlaamse Regering dat "de erkenning van de vrije basisschool 'Radar' te Laken met instellingsnummer 129585, omwille van tekorten met betrekking tot de erkenningsvoorwaarde woonbaarheid, veiligheid en hygiëne definitief ingetrokken wordt met ingang van 18 april 2014".

Die beslissing wordt samen met een bespreking van het verweerschrift aan de eerste verzoekende partij betekend per gerechtsdeurwaarders-exploot van 31 maart 2014.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

Exceptie

4. Uit het stukkenbundel van de verzoekende partijen blijkt volgens de verwerende partij niet dat er een geldige beslissing voorhanden is van het bevoegde orgaan van de eerste verzoekende partij tot het instellen van een procedure voor de Raad van State. Dit betekent volgens de verwerende partij dat minstens voor wat de eerste verzoekende partij betreft, tot de onontvankelijkheid besloten moet worden.

Beoordeling

5. De verwerende partij verliest uit het oog dat voortaan de bewijslast gekeerd is door de wetgever. Luidens artikel 19, zesde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, ingevoegd bij artikel 7, 5°, van de wet van 19 januari 2014 met inwerkingtreding op 3 februari 2014, “wordt de advocaat verondersteld gemandateerd te zijn door de handelingsbekwame persoon die hij beweert te vertegenwoordigen” en dit “[b]ehoudens bewijs van het tegendeel” – bewijs dat, vooralsnog, niet door de verwerende partij wordt geleverd.

6. De exceptie is niet ernstig.

V. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

7. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

VI. Uiterst dringende noodzakelijkheid

8. Betreffende de vraag of een zaak spoedeisend is, of dat ze zelfs behandeld moet worden bij uiterst dringende noodzakelijkheid, beschikt de rechter in kort geding over een ruime feitelijke beoordelingsmacht en, in juiste mate, over de grootste vrijheid.

9. Krachtens de bestreden beslissing wordt de erkenning van de vrije basisschool ‘Radar’ definitief ingetrokken met ingang van 18 april 2014. Dit betekent dat de Vlaamse Gemeenschap als derdebetaler de subsidiëring van de salarissen van het personeel en de betaling van de werkmiddelen stopzet en dat de eerste verzoekende partij niet langer van rechtswege geldende getuigschriften mag uitreiken.

Alleszins de eerste verzoekende partij mag als bevoegd gezag van de school uit die concrete gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing terecht afleiden dat de vrijwaring van haar belangen onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

De uiteenzetting van de eerste verzoekende partij overtuigt de Raad, wat betreft het vervuld zijn van deze voorwaarde, dat schade van een bepaalde omvang, dan wel ernstige ongemakken dreigen zodat een onmiddellijke beslissing noodzakelijk is om deze te voorkomen.

De vaststelling dat de belangen van de eerste verzoekende partij op een ernstige wijze worden aangetast door de bestreden beslissing wordt niet ontkracht omdat, zoals de verwerende partij in de nota met opmerkingen tegenwerpt, de eerste verzoekende partij in principe nog steeds onderwijs mag aanbieden, mits zij een veilige vestigingsplaats vindt en ervoor een erkenning krijgt, of nog, omdat zij luidens haar maatschappelijk doel ook nog andere activiteiten mag ontplooien. Dat de onmogelijkheid om erkende getuigschriften uit te reiken een nadeel is dat uitsluitend door de leerlingen wordt geleden, is ook een argument dat

de Raad niet overtuigt: wie nastreeft in Vlaanderen als erkende onderwijsinstelling te functioneren, doet zulks bij bepaling met het oog op het kunnen uitreiken van van rechtswege geldende onderwijsattesten.

10. Ten minste voor één van de verzoekende partijen is de uiterst dringende noodzakelijkheid aangetoond.

VII. Ernst van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

11. Een eerste middel is geput uit de schending “van art. 41 van het decreet dd. 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van het onderwijs [...], art. 3 van de Formele Motiveringswet, het materieel motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het hoorrecht en het fair play-beginsel als algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur”:

“Doordat, de bestreden beslissing kon worden genomen op 28 maart 2014, omdat voorafgaand op 10 januari 2014 de beslissing is genomen om de termijn voor de indiening van een verbeteringsplan in te korten van 10 maart 2014 tot 20 januari 2014, Terwijl de beslissing dd. 10 januari 2014 om de termijn voor de indiening van een verbeteringsplan in te korten van 10 maart 2014 tot 20 januari 2013 onwettig is om de redenen uiteengezet bij de toelichting van het middel, En terwijl, verwerende partij op deze wijze het ritme van de verdere behandeling van de procedure op een onwettige wijze heeft versneld, met als gevolg dat de instelling niet over de nodige tijd kon beschikken om een voldragen verbeteringsplan in te dienen, een punt dat op zich in de bestreden beslissing ook niet wordt tegengesproken door de Vlaamse regering.”

De verzoekende partijen beklagen zich erover, in wezen, dat hen in het doorlichtingsverslag van 19 december 2013 en in de brief waarmee dat verslag hun ter kennis werd gebracht, een termijn van zestig kalenderdagen werd toegekend om een verbeteringsplan, als bedoeld in artikel 41, § 2, eerste lid, van

het decreet van 8 mei 2009 ‘betreffende de kwaliteit van onderwijs’ (hierna: het decreet onderwijskwaliteit) in te dienen, terwijl de Vlaamse Regering daar in een brief van 10 januari 2014 op terugkomt en de termijn herleidt tot tien kalenderdagen. De verzoekende partijen achten die “inkorting van de termijn” onwettig om volgende redenen: (1) het is niet duidelijk op welke rechtsgrond de Vlaamse Regering deze beslissing heeft genomen; (2) de motivering dat de Vlaamse Regering zijn akte van 19 december 2013 op 10 januari 2014 heeft ingetrokken als zijnde een onwettige handeling, overtuigt niet; (3) abstractie makend van het bovenstaande, geldt dat de loutere vaststelling dat de Vlaamse Regering zichzelf méér dan twintig dagen geeft om bij hoogdringendheid te beslissen tot de inkorting van de gegeven termijn van zestig kalenderdagen, elke notie van hoogdringendheid ontkracht; (4) ten onrechte wordt in de bestreden beslissing gesteld dat de regering zich flexibel zou hebben opgesteld, namelijk doordat de eerste verzoekende partij enerzijds tussen 19 december 2013 en 10 januari 2014 als het ware extra tijd heeft gekregen om haar verbeteringsplan voor te bereiden, en anderzijds pas een verbeteringsplan heeft ingediend op 23 januari 2014, of drie dagen te laat, terwijl dat plan niettemin in aanmerking is genomen; (5) daarbij komt dat de Vlaamse Regering het recht om te worden gehoord in hoofde van de instelling met de voeten heeft getreden, terwijl het perfect mogelijk was om de instelling binnen een tijdsbestek van drie weken te horen.

De verzoekende partijen preciseren dat zij niet betwisten dat een kortere termijn dan zestig kalenderdagen kan worden opgelegd, maar wel dat het in het voorliggende geval niet wettig is om een aanvankelijk vastgestelde termijn van zestig kalenderdagen in te korten en dat er ook geen draagkrachtige verantwoording voor zo een inkorting voorligt.

Door het terugbrengen van de termijn, heeft de Vlaamse Regering de eerste verzoekende partij de mogelijkheid ontnomen om een verbeteringsplan voor te bereiden en in te dienen. De eerste verzoekende partij ging er vanuit over zestig dagen te beschikken. Daardoor is ook het “vervolg” van de besluitvorming, volgens de verzoekende partijen, “te snel” verlopen: dat vervolg is

namelijk afgehandeld – met uitzondering van de bestreden beslissing – vooraleer de termijn van zestig kalenderdagen is afgelopen. De verzoekende partijen besluiten dat, mocht de inkorting van de termijn niet zijn tussengekomen, zij van bij aanvang een deugdelijk verbeteringsplan zouden hebben kunnen indienen. Mocht het plan dan toch nog zijn afgekeurd door de bevoegde Vlaamse minister, dan zou de school nog altijd over beduidend méér tijd hebben kunnen beschikken om een beroep voor te bereiden. Dit is nu niet mogelijk geweest. Dit beroepsargument wordt volgens hen in de bestreden beslissing niet onderzocht, laat staan weerlegd.

Een en ander maakt ook dat de Vlaamse Regering er zelf voor gezorgd heeft dat zij zich niet op zorgvuldige wijze kon laten informeren door de eerste verzoekende partij, hetgeen een miskennen van het zorgvuldigheidsbeginsel uitmaakt.

Beoordeling

12. Artikel 41 van het decreet onderwijskwaliteit bepaalt, voor zover hier van belang:

“§ 1. Bij een ongunstig advies wordt de procedure tot intrekking van de erkenning van de instelling of van een structuuronderdeel opgestart. De Vlaamse Regering brengt het bestuur van de instelling daarvan op de hoogte.

§ 2. Het bestuur van de instelling kan binnen een termijn van zestig kalenderdagen na die mededeling de opschorting van de procedure tot intrekking van de erkenning aanvragen op basis van een door het bestuur van de instelling uitgewerkt verbeteringsplan.

De termijn van zestig kalenderdagen, vermeld in het eerste lid, is niet van toepassing voor tekorten die op de veiligheid, bewoonbaarheid en hygiëne slaan. De Vlaamse Regering deelt voor die tekorten de termijn mee in de mededeling, vermeld in paragraaf 1.

Indien de Vlaamse Regering een ingediend verbeteringsplan goedkeurt, op basis van de door de Vlaamse Regering vastgelegde criteria, dan deelt zij aan het bestuur van de instelling de termijn van opschorting van de procedure mee. Deze termijn bedraagt minimaal een jaar en maximaal drie jaren, te rekenen vanaf de datum van goedkeuring van het verbeteringsplan. Ingeval van toepassing van tekorten die op de veiligheid, bewoonbaarheid en hygiëne slaan, geldt er geen minimale termijn.

De Vlaamse Regering deelt binnen zestig kalenderdagen na het indienen van het verbeteringsplan, haar beslissing van goedkeuring aan het bestuur van de instelling mee. Indien de Vlaamse Regering deze termijn overschrijdt, wordt de beslissing geacht gunstig te zijn en is de termijn van de opschorting van de intrekking van de erkenning deze die door het bestuur van de instelling werd voorgesteld in het verbeterplan.

§ 3. Een nieuwe doorlichting volgt:

[...]

2° binnen een termijn van negentig kalenderdagen na de betekening van de niet-goedkeuring van het verbeteringsplan door de Vlaamse Regering;

[...]

§ 4. De doorlichting, vermeld in § 3, wordt uitgevoerd door een door de Vlaamse Regering samengesteld paritair college van inspecteurs. [...]

§ 5. Na de doorlichting brengt het paritair college aan de Vlaamse Regering een definitief advies uit over de verdere erkenning van de instelling. Dat advies kan alleen betrekking hebben op de elementen die in het eerdere advies expliciet werden opgesomd.

Het advies, dat betrekking heeft op de hele instelling of op een of meer structuuronderdelen, kan op drie manieren worden uitgebracht:

[...]

3° een advies tot definitieve intrekking van de erkenning. [...]

Het voorstel tot opheffing houdt een voorstel in inzake geleidelijkheid tenzij het voorstel tot opheffing betrekking heeft op de voorwaarde, vermeld in:

[...]

c) artikel 62, § 1, 2°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997

[...]

§ 7. De Vlaamse Regering bepaalt de werking en de organisatie van de colleges vermeld in § 4 en § 6, alsook de procedure voor de opheffing van de erkenning. Die procedure waarborgt de rechten van de verdediging.”

De procedure voor de ‘opheffing’ of ‘intrekking’ van de erkenning is nader geregeld bij het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2010 ‘tot uitvoering van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van onderwijs met betrekking tot de wijze waarop sommige bevoegdheden van de inspectie worden uitgevoerd’.

13. De doorlichting door de onderwijsinspectie in 2013 heeft geleid tot een definitief doorlichtingsverslag van 19 december 2013, waarin de onderwijsinspectie ongunstig adviseert voor de erkenningsvoorwaarden ‘voldoen aan de onderwijsinstellingen’ en ‘bewoonbaarheid, veiligheid en hygiëne’. Naar luid van artikel 39, § 4, 3°, van het decreet onderwijskwaliteit “houdt [dat] in dat geadvi-

seerd wordt om de procedure tot intrekking van de erkenning van de instelling of van structuuronderdelen op te starten”.

14. De verzoekende partijen gaan er op het eerste gezicht ten onrechte vanuit dat de Vlaamse Regering met de brief van 10 januari 2014 de termijn voor het indienen van een verbeteringsplan heeft “ingekort”. Dat veronderstelt immers dat de Vlaamse Regering in dat verband al eerder een andere, ruimere termijn aan de verzoekende partijen zou hebben toegekend. Dat lijkt echter niet het geval te zijn. De verzoekende partijen kunnen in dat verband, op het eerste gezicht, niet dienstig verwijzen naar stukken die uitgaan van de onderwijsinspectie. Artikel 41, § 2, tweede lid, van het decreet onderwijskwaliteit stelt immers *prima facie* ondubbelzinnig dat de termijn van zestig kalenderdagen niet geldt voor tekorten die op de veiligheid, bewoonbaarheid en hygiëne slaan en draagt de bevoegdheid tot het meedelen van een termijn voor het indienen van een verbeteringsplan in geval van zulke tekorten aan de Vlaamse Regering op – en dus niet aan de onderwijsinspectie. De verzoekende partijen tonen in de huidige stand van de rechtspleging overigens geen delegatie van die bevoegdheid aan de onderwijsinspectie aan, daargelaten of een dergelijke bevoegdheid voor subdelegatie in aanmerking mag komen.

Dat de onderwijsinspectie in haar doorlichtingsverslag en in de kennisgeving ervan verwijst naar een termijn van zestig kalenderdagen hoeft overigens, zo lijkt, niet te verbazen. Aan de school wordt immers ook verweten niet te voldoen aan de erkenningsvoorwaarde ‘voldoen aan de onderwijsdoelstellingen’. Daarvoor geldt, op grond van artikel 41, § 2, eerste lid, van het decreet onderwijskwaliteit, een termijn van zestig kalenderdagen voor het indienen van een verbeteringsplan.

De verzoekende partijen konden, op het eerste gezicht, over de draagwijdte van artikel 41, § 2, van het decreet onderwijskwaliteit, niet onwetend zijn. Het is een bepaling waarvan zij reeds in de loop van de administratieve beroepsprocedure zelf de schending aanvoeren.

De Raad bedenkt nog, ten overvloede, dat de verzoekende partijen er bij de ontwikkeling van dit middel nergens toe komen aan te duiden welke elementen zij aan hun verbeteringsplan zouden hebben willen toevoegen, elementen die zij niet in hun verbeteringsplan van 23 januari 2014 of in het verweerschrift van 27 februari 2014 hebben kunnen opnemen. De verzoekende partijen slagen er, met andere woorden, op het eerste gezicht niet in aannemelijk te maken dat zij door de door hen bekritiseerde termijnstelling op enigerlei wijze zijn benadeeld. Evenmin is duidelijk welk nadeel zij hebben geleden doordat de Vlaamse Regering niet onmiddellijk samen met het doorlichtingsverslag de termijn van tien dagen had meegedeeld, zoals artikel 41, § 2, tweede lid, van het decreet onderwijskwaliteit voorschrijft. De verzoekende partijen hebben hierdoor integendeel een vijftal dagen méér gekregen om te reageren, dan wanneer zij reeds op 19 december 2013 de na te leven termijn te horen hadden gekregen.

15. Het eerste middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

16. Een tweede middel is geput uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, de materiële-motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel:

“Doordat, de Vlaamse regering beslist tot de intrekking van de erkenning van de school van eerste verzoekende partij,
Terwijl, een beslissing tot intrekking van een schoolerkenning een drastische maatregel is met zeer verregaande gevolgen, met name de sluiting van een school en dus ook raakt aan het grondrecht inzake de vrije schoolkeuze, En terwijl, zo’n drastische maatregel maar kan worden opgelegd, voor zover zij in een redelijk verband van evenredigheid staat ten opzichte van de genoegzaam aangetoonde en ernstige tekorten inzake woonbaarheid, veiligheid en hygiëne, wat veronderstelt dat die evenredigheid uit de formele en materiële motieven van de intrekkingsbeslissing blijkt, wat inhoudt dat een afweging van alle betrokken en relevante gegevens en belangen is

doorgevoerd en dat de maatregelen niet meer pijn doen dan noodzakelijk is om de gevaarsdreiging of het risico te keer te gaan,
En terwijl, zo'n drastische maatregel moet steunen op een zorgvuldig onderzoek van het dossier en de verweergrievens, alsook de stukken tot staving van dit verweer, zoals uit de formele en materiële motivering van de akte op een afdoende wijze dient te blijken."

Ter adstructie van het middel zoeken de verzoekende partijen allereerst steun in arrest nr. 221.751 van 13 december 2012 inzake nv Fauwater Hotel & Chaletpark wat de toepassing van de evenredigheidstoets betreft.

De verzoekende partijen betogen dat de school in haar verbeteringsplan en het verweerschrift van 27 februari 2014 heeft aangetoond dat zij op een heel aantal punten is tegemoetgekomen aan de kritiek van de onderwijsinspectie. In de bestreden beslissing wordt dat ten aanzien van een aantal elementen bevestigd, maar het is onduidelijk waarom de Vlaamse Regering geen rekening houdt met andere punten van progressie. Daardoor schendt de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel, mist ze een afdoende en draagkrachtige motivering en blijkt niet de redelijkheid ervan.

De verzoekende partijen voeren daarnaast aan dat in de bestreden beslissing niet verantwoord wordt welk acuut gevaar of risico het nemen van de meest drastische maatregel noodzaakt. Tekortkomingen op het vlak van planning en budgettering houden geen geconcretiseerd veiligheids-, bewoonbaarheids- of hygiëneprobleem in. Op die manier is het redelijkheidsbeginsel andermaal geschonden.

De verzoekende partijen betwisten ook ten gronde de beoordeling.

Ten onrechte wordt het verkrijgen van de eigendom van het gebouw als niet relevant afgedaan. Voor de werken met betrekking tot de installatie van een branddetectie- en brandalarmsysteem, de compartimentering, het plaatsen van branddeuren, de brandtrap en de aanpassingen van de sanitaire voor-

zieningen, is steeds de toestemming van de eigenaar nodig. Toezeggingen naar timing en budgettering in een jaaractieplan zouden derhalve steeds “voorwaardelijk” zijn. Intussen heeft de eerste verzoekende partij een koopovereenkomst gesloten. De uitvoering daarvan zal de budgettering en de planning van de infrastructuurle ingrepen mogelijk maken.

De Vlaamse Regering heeft bovendien ten onrechte geen rekening gehouden met de overeenkomst met Mensura van 29 januari 2014, waarbij een bijdrage te verwachten is van die laatste op het vlak van de risicoanalyse en het jaaractieplan. Die samenwerking verloopt intussen positief.

De verzoekende partijen hebben, wat betreft budgettering van de infrastructuurle ingrepen, twee offertes aangeleverd. Zij zien niet in waarom deze offertes een gebrek aan precisie zouden vertonen. Ze tonen de planning en de budgettering aan.

De foto’s van het gebouw worden in de bestreden beslissing ten onrechte als een momentopname afgedaan. De foto’s zijn, zoals vermeld in het verweerschrift, genomen op verschillende tijdstippen, zodat de goede opvolging van de properheid is aangetoond. Daarenboven wordt een contract met de schoonmaakhulp toegevoegd. De sanitaire voorzieningen zijn wel degelijk aangepast, zoals uit de foto’s moet blijken.

De verzoekende partijen noemen het “in ieder geval” “kennelijk onredelijk” om, in het licht van de reeds verwezenlijkte verbeteringen, toch de meest drastische maatregel van de intrekking van de erkenning op te leggen. Waarom andere, minder drastische maatregelen niet zouden kunnen, wordt in de bestreden beslissing niet verduidelijkt. Dit klemmt des te meer daar het doorlichtingsverslag van 19 december 2013 niet noodzakelijk tot de intrekking moet leiden; de onderwijsinspectie geeft vooral aan dat er nood is aan externe begeleiding, waaraan de eerste verzoekende partij intussen is tegemoetgekomen.

Beoordeling

17. De bestreden beslissing verwijst uitdrukkelijk naar de nota van de bevoegde Vlaamse minister aan de leden van de Vlaamse Regering, die er zelfs “integraal deel van uitmaakt” en aan de eerste verzoekende partij is meegedeeld samen met de intrekkingbeslissing.

In die nota wordt als volgt gemotiveerd omtrent de “puntsge-
wijze bespreking” van de door de onderwijsinspectie vastgestelde tekortkomingen:

“Hoewel uit het verweerschrift van verweerder blijkt dat een aantal zaken werden aangepakt, blijft de algemene toestand problematisch. De school reikt onvoldoende nieuwe elementen aan om te oordelen dat ze een doeltreffend preventiebeleid voert. Het preventiebeleid is met andere woorden nog steeds niet doeltreffend.

Zo haalt de school het jaaractieplan 2013-2014 ter bevordering van de veiligheid en het welzijn op het werk aan als element om aan te tonen dat ze doeltreffend werkt. Het paritair college kwam echter tot de conclusie dat niet alleen dit jaaractieplan, maar ook het herwerkte jaaractieplan d.d. 22 januari 2014 ontoereikend is. Het is immers onvoldoende concreet, zowel wat betreft de acties, als de planning ervan in de tijd en de budgettaire inpasbaarheid. Er worden wat het jaaractieplan betreft, geen nieuwe elementen aangereikt. Zo bepaalt het jaarlijks actieplan bijvoorbeeld voor het plaatsen van een branddetectie- en brandalarmsysteem enkel dat men offertes zal vragen en dat de systemen geplaatst zullen worden. Men vermeldt niet de precieze timing, het budget of de budgettaire haalbaarheid. Er is bijgevolg geen enkele garantie dat dit ernstig tekort zal worden wegge-
werkt. Hetzelfde geldt voor de compartimentering en de installatie van branddeuren. Ook de bepalingen in het jaaractieplan over de plaatsing van een brandtrap schieten tekort: het is bovendien zelfs niet duidelijk of er een bouwvergunning werd verkregen, laat staan aangevraagd.

Hoewel een aantal tekorten opgelost lijken (o.a. de keuring van de elektrische laagspanning, indienststellingsverslagen en conformiteitsattest van de verwarmingsinstallatie, het opgestarte overleg met het personeel, de inschakeling van Mensura en de opleiding tot preventieadviseur die de directeur momenteel volgt), is er nog steeds geen sprake van een doeltreffend preventiebeleid. Zo is een algemene risicoanalyse immers slechts een vertrekpunt voor een doeltreffend preventiebeleid. Een systeem om de kwaliteit van het gevoerde beleid te bewaken en bij te sturen, is nog steeds niet operationeel: hiervoor is een concreet jaaractieplan nodig.

De school beheerst de risico's niet op vlak van branddetectie- en brandalarmsystemen en een brandtrap die noodzakelijk is om over een tweede vluchtweg te beschikken, ontbreekt. Dit blijkt uit het jaaractieplan: een gebrek aan planning in de tijd, het niet beschikken over een concrete en

realistische inschatting van de kostprijs van de noodzakelijke werkzaamheden, geen bestelling van de werkzaamheden, geen specifieke beschrijving van alle noodzakelijke werkzaamheden (bv. draaideuren die in de richting van de vluchtroute moeten openen), geen bewijs dat hiervoor de nodige middelen beschikbaar zijn en het feit dat er geen bouwvergunning verleend werd voor de werkzaamheden, noch dat deze vergunning aangevraagd werd.

De school verklaart dat ze het onderhoud van de gebouwen, waaronder het sanitair, voortaan consequent uitvoert. Maar ze staat dit niet met bewijsstukken: een foto die in het kader van het verweerschrift wordt toegevoegd is slechts een momentopname en geenszins een sluitend bewijs. Zowel het inspectieteam van de doorlichting als het paritair college stelden immers vast dat de hygiëne te wensen overlaat en dat het onderhoud enkel gebeurt wanneer de directeur dit wenselijk acht. Zij zagen geen bewijs voor een continu en intens onderhoud (bv. door middel van een onderhoudscontract). Er zijn bovendien nog steeds onvoldoende toiletten aanwezig, noch zijn er gescheiden toiletten voor mannen en vrouwen.

Het jaaractieplan is andermaal onvoldoende concreet. Een concrete, smarte, planning in tijd en budget voor bijvoorbeeld de opsporing van defecten, de uitvoering van kleine herstellingen of onderhoud van de tuin, is niet aanwezig.

Ten slotte vermeldt de school dat zij de eigendom over het schoolgebouw wenst te verkrijgen. Dit element is echter niet relevant, aangezien scholen geen eigenaar moeten zijn van het pand waarin zij onderwijs verstrekken. Een schattingsverslag is overigens geen bewijs voor het verwerven van een eigendom. Wel relevant is dat de school geen concrete stappen gezet heeft voor het uitvoeren van de noodzakelijke verbouwingen (brandtrap, compartimentering ...).

Algemeen moet geconcludeerd worden dat het jaaractieplan niet meer is dan een verzameling van engagementen, zonder een afgesproken timing om deze uit te voeren of een budgettair plan. Een aantal engagementen is te algemeen geformuleerd en geeft niet concreet aan hoe een vastgesteld en dringend te verhelpen probleem zal verholpen worden. Verweerder beheerst haar risico's niet. Zowel het personeel als de leerlingen lopen ernstig gevaar, omwille van talrijke tekorten op vlak van veiligheid (brandpreventie, brandalarm, geen tweede vluchtweg bij gebrek aan brandtrap, geen compartimentering) en hygiëne (onvoldoende toiletten, gebrek aan hygiëne). Rekening houdend met het ontbreken van een doeltreffend preventiebeleid en het blijven voortbestaan van de hierboven vermelde ernstige tekorten op vlak van bewoonbaarheid en hygiëne, moet besloten worden tot de definitieve intrekking van de erkenning voor de gehele instelling. De stelling van verweerder dat dit kennelijk onredelijk zou zijn, kan geenszins worden bijgetreden."

18. Deze motivering doet de Raad van State vooralsnog aannemen dat de beslissing tot intrekking van de erkenning van de vrije basisschool Radar

determinerend steunt op een onvoldoende geconcretiseerd jaaractieplan, in het bijzonder wat de brandveiligheid van het gebouw betreft.

19. Deze vereisten inzake veiligheid worden naar het oordeel van de Raad op het eerste gezicht als erkenningsvoorwaarde niet minder dwingend omdat de eigenaar van het gebouw zijn goedkeuring voor bepaalde werkzaamheden zou weigeren. In die zin mocht, zo lijkt, de verwerende partij de eigendoms kwestie of de in het vooruitzicht gestelde verwerving van de eigendom van het gebouw door de eerste verzoekende partij als “niet relevant” bestempelen tegenover de vaststelling – “wel relevant” – “dat de school geen concrete stappen gezet heeft voor het uitvoeren van de noodzakelijke verbouwingen (brandtrap, compartimentering...)”.

Ten overvloede stelt de Raad van State in dit verband nog vast dat de koop-verkoopovereenkomst met betrekking tot het gebouw aan de Prudent Bolslaan 139 te Laken, die de verzoekende partijen thans bij hun stukkenbundel voegen, dateert van 3 april 2014. Die konden zij dus niet hebben voorgelegd aan de verwerende partij met het oog op het nemen van de bestreden beslissing. Zij kunnen de verwerende partij dan ook bezwaarlijk verwijten daarmee geen rekening te hebben gehouden. Evident kan de Raad van State er dan ook geen verdere aandacht aan besteden.

20. Hoe de inschakeling van Mensura een ander licht kan werpen op de vastgestelde tekorten inzake (brand)veiligheid, is vooralsnog een raadsel. Daarmee wordt, zo lijkt, niet de juistheid van de vastgestelde tekorten in twijfel getrokken en evenmin de vaststelling dat voor het wegwerken van die tekorten geen planning in de tijd en budgettaire inpasbaarheid wordt opgegeven. Hoogstens betekent de tussenkomst van Mensura dat in de toekomst een professioneler preventiebeleid mag worden verwacht. Evenwel maakt de planning in de tijd van de werkzaamheden en een verduidelijking van de budgettaire mogelijkheden van de eerste verzoekende partij net een essentieel punt uit van het verbeteringsplan dat zij reeds geruime tijd terug moest opstellen.

De Raad merkt trouwens op dat ook Mensura in een verslag over een evacuatieoefening op 14 februari 2014 de volgende infrastructurele aanpassingen “op middellange termijn” opsomt: “compartimentering van het gebouw en creatie van een tweede uitgang via een brandtrap”, “compartimentering van de verdiepingen via een compartimentering van het trappenhuis”, “het plaatsen van wanden en deuren met de nodige REI weerstand”, “het brandveilig inrichten van de stookplaats”, “het scheiden van de woning van de huisbewaarder (derde verdieping)”, “het plaatsen van een algemene installatie voor automatische branddetectie”.

Er blijkt echter op het eerste gezicht niet dat de eerste verzoekende partij de timing van de uitvoering van die noodzakelijke werken op middellange termijn zeer concreet maakt en de budgettaire haalbaarheid aantoont.

Eveneens in februari 2014 stelde de door de eerste verzoekende partij aangezochte externe preventie-expert een algemene risicoanalyse op voor de betrokken school. Daaruit blijkt, op het eerste gezicht, dat hij de kans op brand of explosie als “onwaarschijnlijk maar mogelijk” inschat, de eventuele blootstelling aan dat risico als “voortdurend” bestempelt en de omvang van de schade in voorkomend geval beschouwt als een “ramp” met “meerdere doden”. Die inschatting van de drie voornoemde parameters brengt de eigen expert van de eerste verzoekende partij ertoe het risico “brand – explosie” te bedenken met een risicoscore van “400”, wat ertoe leidt – steeds volgens de algemene risicoanalyse van de expert van de eerste verzoekende partij – dat “werk niet toegelaten” is.

Daarmee spreken de verzoekende partijen de bestreden beslissing, op het eerste gezicht, niet tegen.

21. De verzoekende partijen hebben dan wel offertes van 23 januari 2014 en van 3 februari 2014 aangeleverd in verband met de compartimentering, het plaatsen van branddeuren, brandblussers en een brandmeldcentrale, maar ook daarmee weerleggen zij niet de kritiek in de bestreden beslissing dat van een

planning in de tijd en een indicatie over de budgettaire inpasbaarheid geen sprake is. De bijlage bij de offerte van 3 februari 2014 mag dan wel vermelden dat de geschatte uitvoeringstermijn zes weken bedraagt, daarmee geven de verzoekende partijen nog niet aan wanneer met die werken een aanvang zal worden genomen en of die werken, die geraamd worden op 95.419,73 euro, financieel haalbaar zijn voor de school. Daarmee is ook nog steeds niets gezegd over de te installeren brandtrap. Die komt pas ter sprake in het maandverslag van de interne preventieadviseur – dat is tweede verzoekster – van 14 maart 2014, dus ruim na het indienen van het verweerschrift. Andermaal lijkt de verwerende partij bezwaarlijk verweten te kunnen worden hiermee geen rekening te hebben gehouden. Bovendien is het verslag beperkt tot het melden dat een offerte werd gevraagd, waaruit blijkt dat de prijs 11.261,62 euro en de levertijd drie weken bedraagt. Wederom wordt de kritiek van de verwerende partij dat een concrete planning en de budgettaire haalbaarheid niet wordt meegedeeld, daardoor niet tegengesproken. Ook deze vrijblijvende offertes verschaffen geen duidelijkheid over de financiële mogelijkheid tot uitvoering, laat staan de precieze timing ervan.

22. De feitelijke vaststellingen met betrekking tot de bestaande toestand inzake brandveiligheid worden door de verzoekende partijen niet tegengesproken.

Dat het preventiebeleid nog steeds niet operationeel is en dat er geen enkele garantie is dat de tekorten met betrekking tot de brandveiligheid weggewerkt zullen worden volgens een aanvaardbare precieze timing is voorts nog niet door de verzoekende partijen ontkracht.

Slotsom is, zo lijkt, dat de verzoekende partijen er niet in slagen de vaststellingen en conclusies van de bestreden beslissing te weerleggen met betrekking tot de (brand)veiligheid. Het motief lijkt in zoverre draagkrachtig.

23. De Raad van State oordeelt in de huidige stand van de procedure dat de tekortkomingen met betrekking tot de brandveiligheid, waarvan ook reeds is

vastgesteld dat ze het determinerende motief lijken te vormen om de erkenning in te trekken, daarenboven een voldoende motief zijn daartoe.

24. Dit heeft tot gevolg dat de kritiek van de verzoekende partijen dat geen rekening is gehouden met wel gerealiseerde verbeteringspunten, overtuigend lijkt. Hetzelfde geldt *prima facie* haar opmerkingen met betrekking tot de hygiëne die, zelfs mochten ze ernstig zijn, niet tot de gevraagde schorsing zouden leiden.

25. De feiten die aanleiding gaven tot het door de verzoekende partijen aangevoerde arrest van 13 december 2012 laten zich, op het eerste gezicht, slecht vergelijken met de gegevens van de thans voorliggende zaak. In dat arrest was het geval aan de orde, waarin een burgemeester met onmiddellijke ingang, zonder verwittiging en zonder de betrokkenen te horen, de elektriciteits- en gastoevoer naar een camping afsloot.

De verzoekende partijen in deze zaak zijn al sinds eind augustus 2013 op de hoogte van een ongunstig advies van de onderwijsinspectie. Een en ander werd nader geconcretiseerd in een doorlichtingsverslag dat op 12 december 2013 met de verzoekende partijen werd besproken en op 19 december 2013, in zijn definitieve versie, werd meegedeeld. De verzoekende partijen hebben vervolgens de kans gekregen daaromtrent een verbeteringsplan op te stellen, waarbij hen om een concreet realisatieplan van de noodzakelijke werken werd gevraagd. Wanneer dat niet komt, krijgt de school andermaal bezoek van de onderwijsinspectie en kunnen de verzoekende partijen, binnen dertig kalenderdagen – schoolvakanties niet meegerekend – een verweerschrift indienen om dat geconcretiseerd actieplan alsnog bij te voegen.

Wanneer de verzoekende partijen er niet in slagen de verwijten in verband met de veiligheid, bewoonbaarheid en hygiëne te weerleggen, is het – na al die inspraakmomenten en mogelijkheden tot het leveren van het tegenbe-

wijs, gedurende zes maanden – op het eerste gezicht allerminst in strijd met de redelijkheid om tot de intrekking van de erkenning van de school te besluiten.

26. In de gegeven omstandigheden maken de verzoekende partijen niet aannemelijk dat de bestreden beslissing, door te wijzen op de tekorten inzake brandveiligheid, geen “acuut gevaar of risico” zou hebben aangehaald dat de intrekking van de erkenning van de school zou rechtvaardigen.

27. Het tweede middel mist ernst.

C. Besluit

28. Er is bij gebrek aan ernstig middel niet voldaan aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

VIII. Kosten

29. Aangezien de rechtsplegingsvergoeding blijkens artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State alleen aan in het gelijk gestelde partijen kan worden toegekend, moet de vordering van de verzoekende partijen tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding worden verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt de vordering.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 400 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 april 2014,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren